

ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА НА УПРАВЛЯВАЩО ДРУЖЕСТВО „АКТИВА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” АД ЗА КОНТРОЛ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ И ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗМА

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Настоящите правила на Управляващо дружество „АКТИВА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” АД (наричано по-долу за краткост „УД“) се приемат на основание Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ППЗМИП), като установяват критерии за разпознаване на съмнителни операции или сделки, разпределят функциите и отговорностите между служителите на управляващото дружество, определят реда за обучение на персонала и използването на технически средства за предотвратяване и разкриване на изпирането на пари.

(2) Настоящите правила се прилагат от дружеството във връзка с дейността му по:

1. продажба на дялове от организирани и управлявани от него договорни фондове;

2. допълнителни услуги по Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране, за които дружеството притежава лиценз (наричани по-долу за краткост „допълнителни услуги“).

Чл. 2. (1) Изпиране на пари когато е извършено умишлено е:

1. преобразуването или прехвърлянето на имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;

2. укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление;

3. придобиването, владението, държането или използването на имущество със знание, към момента на получаването, че е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление;

4. участието в което и да е от действията по т.1 – 3, сдружаването, с цел извършване на такова действие, опитът за извършване на такова действие, както и подпомагането, подбуждането, улесняването или даването на съвети при извършването на такова действие или неговото прикриване.

(2). Знанието, намерението или целта, изисквани като елемент на посочените в ал. 1 дейности, могат да бъдат установени на база обективни фактически обстоятелства.

(3) Изпиране на пари е налице и когато престъплението, от което е придобито имуществото по а. 1 е извършена в друга държава членка, или в трета държава и не попада под юрисдикцията на Република България.

II. ОСНОВНИ ЦЕЛИ НА ДЕЙНОСТТА ПО КОНТРОЛ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ

Чл. 3. Прилагането на правилата на УД „АКТИВА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ” АД за контрол и предотвратяването на изпирането на пари има следните цели:

1. създаване на ясни критерии за разпознаване на съмнителните операции или сделки и клиенти;

2. създаване на ясен ред за използването на технически средства за предотвратяване и разкриване изпирането на пари и финансирането на тероризма;

3. създаване на система за вътрешен контрол върху изпълнението на задълженията, установени в ЗМИП, в Закона за мерките срещу финансирането на тероризма и в актовете по прилагането им;

4. възможност за извършването на независим одит, при който да се проверяват и оценяват правилата и процедурите;

5. вътрешна система за оценка на риска и определяне на рисковия профил на клиентите;

6. механизми за контрол и процедури за ограничаване и ефективно управление на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма;

7. правила и организация за изпълнение на задълженията за изясняване произхода на средствата и източника на имущественото състояние;

8. условията и реда за събиране, съхраняване и разкриване на информация;

9. времевите интервали, през които се преглеждат и актуализират поддържаните бази от данни и клиентските досиета, при съобразяване на установеното и документирано ниво на риска за клиентите и деловите взаимоотношения;

10. правилата за организиране и за работа на специализираната служба за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и правилата за обучение на служителите в специализираната служба;

11. правилата за обучение на останалите служители на УД;

12. процедура за анонимно и независимо подаване на вътрешни сигнали от служители за нарушения на ЗМИП, Закона за мерките срещу финансирането на тероризма и актовете по прилагането им;

13. оценката на риска на дружеството;

III. МЕРКИ

Чл. 4. УД предприема следните мерки за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма:

1. комплексна проверка на клиентите;

2. събиране и изготвяне на документи и друга информация при условията и по реда на ЗМИП;
3. съхраняване на събраните и изготвените за целите на ЗМИП документи, данни и информация;
4. оценка на риска от изпиране на пари;
5. разкриване на информацията относно съмнителни операции, сделки и клиенти;
6. разкриване на друга информация за целите на ЗМИП;
7. блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси;
8. забрана за предоставяне на финансови услуги, финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси.

IV. ПРАВИЛА ЗА КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА КЛИЕНТИТЕ

Комплексна проверка на клиентите

Чл. 5. (1) Комплексната проверка на клиентите включва:

1. идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници;
2. идентифициране на действителния собственик и предприемане на подходящи действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание на УД да приеме за установен действителния собственик, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента;
3. събиране на информация и оценка на целта и характера на деловите взаимоотношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента, в предвидените в закона случаи;
4. изясняване на произхода на средствата;
5. текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения и проверка на сделките и операциите, извършвани през цялото времетраене на тези взаимоотношения, доколкото те съответстват на рисковия профил на клиента и на събраната при прилагане на мерките по т. 1 – 4 информация за клиента и/или за неговата стопанска дейност, както и своевременно актуализиране на събраните документи, данни и информация.
6. проверка дали лицето фигурира в списъците по чл. 4б на ЗМФТ.

(2) В случаите, когато УД не може да изпълни изискванията за комплексна проверка, отказва установяването на делови взаимоотношения със съответния клиент.

(3) В случаите, когато не могат да се изпълнят изискванията за комплексна проверка при вече установени взаимоотношения, УД пристъпва към прекратяване на взаимоотношенията с клиента.

Опростена комплексна проверка

Чл. 6. В случаите на идентифициран области с нисък риск, УД може да прилага опростена комплексна проверка.

Чл. 7. Мерките на опростената комплексна проверка включват:

1. събиране на необходимите данни за идентификация на клиента. В този случай снемането на копие от документ за самоличност не е задължително;

2. проверка на идентификацията по време на или след установяване на делови взаимоотношения;

3. установяване на целта и характера на деловите взаимоотношения на базата на ограниченията на конкретния продукт, или на база на наличните данни за операциите на клиента и вида на взаимоотношенията с него;

4. съобразяване на честотата на текущия мониторинг с нивото на риск;

5. приемане за установен на произхода на средствата на клиента.

Чл. 8. Мерките за опростена комплексна проверка се прилагат при изпълнение на следните изисквания:

1. прилагането на такива мерки не попада в условията на среден или висок риск, посочени в националната оценка на риска;

2. прилагането на такива мерки се основава на идентифицирани от УД области с нисък риск въз основа на изготвената оценка на риска, в която са отчетени съответните рискови фактори, включително тези, които се отнасят до клиентите, държавите или географските зони, предлаганите продукти и услуги, извършваните операции и сделки или механизмите за доставка.

3. прилагането на такива мерки се основава на идентифицирани от УД рискове въз основа на изготвени от Българска организация на управляващите дружества (БАУД) секторна оценка (в случай, че има изготвена такава).

4. УД е събрало необходимата информация, която му дава основание да счита, че деловите взаимоотношения с клиента са с нисък риск, съответно операцията/сделката е с нисък риск;

5. конкретният случай не попада в случаите, когато прилагането на мерки за разширена комплексна проверка е задължително, когато е установено, че клиентът е видна политическа личност или е свързано лице с видна политическа личност;

6. конкретният случай не попада в случаите, когато прилагането на мерки за разширена комплексна проверка е задължително, когато е установено, че клиентът е от високорискови трети държави;

7. УД е уведомило предварително дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за идентифицираните категории клиенти, продукти и услуги с по-нисък риск и за намерението да се прилагат опростени мерки за комплексна проверка спрямо тях;

8. прилагането на опростените мерки за проверка е одобрено за съответните категории клиенти или продукти от Ръководителя на Специализираната служба или от друго лице заемащо висша ръководна длъжност.

9. когато УД прилага опростена комплексна проверка, в случай на установени факти и обстоятелства, които биха могли да доведат до промяна в нивото на риск и отпадане на предпоставките за прилагане на опростена комплексна проверка УД преразглежда основанията за прилагане на опростена комплексна проверка.

10. УД документира действията в случаите на преразглеждане на прилагане на мерки за опростена комплексна проверка и ги съхранява по реда на тези правила.

Разширена комплексна проверка

Чл. 9. В допълнение към мерките за комплексна проверка, УД прилага мерки за разширена комплексна проверка в следните случаи:

1. при встъпване в делови взаимоотношения и в хода на такива взаимоотношения с клиент видна политическа личност или свързано лице с видна политическа личност, както и при изплащане на средства на такова лице в случаите, когато размерът на изплащаната сума е левовата равностойност на 15 000 евро или повече, или левовата равностойност на 5000 евро или повече, ако плащането се извършва в брой.

2. при встъпване в делови взаимоотношения и в хода на такива взаимоотношения, както и при изплащане на средства в случаите, когато размерът на изплащаната сума е левовата равностойност на 15 000 евро или повече, или левовата равностойност на 5000 евро или повече, ако плащането се извършва в брой.

на клиенти физически лица, юридически лица и други правни образувания, установени във високорискови трети държави по чл. 46 от ЗМИП;

3. при нови продукти и механизми за доставка, в това число във връзка с нови технологии, когато същите са оценени като високорискови, съгласно оценката на риска, направена от УД;

4. при сложни или необичайно големи сделки или операции, както и операции и сделки без явна икономическа или законна цел, като УД определя критериите за идентифициране на сложни или необичайно големи сделки или операции. При преценка на случаите, в които сделки или операции могат да бъдат квалифицирани като сложни или необичайно големи УД взема предвид обичайния размер на сделките и операциите, стойността на конкретните сделки или операции, съответствието им с обичайната.

5. при установяване на сложни и необичайно големи сделки се събира допълнителна информация относно съществените елементи и стойността на операцията или сделката.

6. при операции и сделки, когато е установено или има съмнение за потенциална свързаност на клиента с трети лица, от името и/или за смета на които се извършва операцията/сделката.

7. във всички други случаи, при които е установен по-висок риск от изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход, независимо от стойността на операцията или сделката, рисковия профил на клиента.

V. ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА КЛИЕНТИ И ПРОВЕРКА НА СЪБРАНТЕ ИДЕНТИФИКАЦИОННИ ДАННИ

Общи правила за идентифициране на клиенти

Чл. 10. Идентифициране на клиенти на дружеството следва да се извършва във всички случаи, когато:

1. се встъпва в делови взаимоотношения с клиент на УД;

2. при извършване на операции по индивидуални партии за суми над левовата равностойност на 15 000 /петнадесет хиляди/ евро или тяхната равностойност в чужда валута, ако плащането се извършва чрез банка;

3. при извършване на операции по индивидуални партии за суми над левовата равностойност на 5 000 /пет хиляди/ евро или тяхната равностойност в чужда валута, когато плащането се извършва в брой.

Чл. 11. В случаите, при които не може да се извърши идентификация на клиента в съответствие с изискванията на ЗМИП, актовете за прилагането му и тези Правила, УД е длъжно да откаже извършването на операцията или сделката. Ако УД вече е влязло в правоотношения с тези лица, то следва да

уведоми Специализирана дирекция "Финансова разузнаване" при ДАНС за това обстоятелство и да предприеме съответните действия.

Чл. 12. Извън случаите, изброени в тази глава, идентификацията на клиентите на дружеството и проверка на идентификацията им се извършва, когато възникне съмнение в идентификационните данни на клиентите или дружеството бъде уведомено за промяна в тях, или когато възникне съмнение за изпиране на пари.

Чл. 13. (1) Ако операцията или сделката се извършва чрез представител, следва да бъдат изискани доказателства за представителната власт и да се идентифицира представителя.

(2) Пълномощното, с което клиент на дружеството упълномощава трето лице, се представя на служителите на дружеството в оригинал или като нотариално заверен препис, като копие от него се прилага към досието на клиента.

Чл. 14. При съмнение, че лицето, извършващо сделката и/или операцията, не действа от свое име и за своя сметка, служителите на УД са длъжни да уведомят незабавно ръководителя на Специализираната служба, който предприема подходящи мерки, предвидени в ЗМИП и ППЗМИП, с цел събиране на информация за лицето, в чиято полза реално се извършва сделката и/или операцията.

Идентифициране на физически лица

Чл. 15. Идентифицирането на физическите лица, включително пълномощниците на физически и юридически лица, едноличните търговци и представляващите юридическите лица, се извършва чрез представяне на лична карта, или друг документ за самоличност и снемане на копие от него, в случаите когато настоящите правила го изискват.

Чл. 16. Служителите на УД, приемащи документа за самоличност, проверяват внимателно неговата автентичност и сравняват снимката с образа на предявителя и регистрират вида на документа, номер, издател, както и името, адреса, единния граждански номер и/или снемат копие от документа за самоличност.

Чл. 17.(1) При идентифицирането на физически лица се събират данни за:

1. имената;
2. датата и мястото на раждане;
3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;
4. всяко гражданство, което лицето притежава;
5. държава на постоянно пребиваване и адрес;
6. професионална дейност;
7. цел и характер на участието на лицето в деловите взаимоотношения;
8. други данни, като: адрес за кореспонденция; телефон, факс и адрес на електронна поща; професия; заемана длъжност; работодател.

(2) Когато в официалния документ за самоличност не се съдържат данните по предходната алинея, събирането им се извършва чрез представянето на други официални документи, като удостоверение за

продължително или постоянно пребиваване в Република България или други официални лични документи, при условие, че срокът им на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях.

Чл. 18. Ако клиентът извършва действия чрез представител, следва да бъдат изисквани доказателства за представителната власт и да се идентифицира представителя.

Чл. 19. При съмнение, че лицето не действа от свое име и за своя сметка, служителите на УД са длъжни да уведомят незабавно ръководителя на Специализираната служба на съответното дружество, който предприема подходящи мерки, предвидени в ЗМИП и ППЗМИП, с цел събиране на информация за лицето, в чиято полза реално се извършва сделката и/или операцията

Идентифициране на юридически лица и неперсонифицирани образувания

Чл. 20. Идентифицирането на юридическите лица се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение за актуалното им състояние от съответния регистър, а ако лицето не подлежи на регистрация - на заверен препис от учредителния акт. От тези документи се прави копие, което се съхранява в досието на клиента, освен ако данните, съдържащи се в него, не са отразени точно в други документи, съставяни от служителите на дружеството.

Чл. 21. При идентифицирането на юридическите лица се събират данни за:

1. наименованието;
2. правноорганизационната форма;
3. седалището, адреса на управление и адреса за кореспонденция;
4. представителството;
5. контролните органи, органите на управление и представителство;
6. актуалния предмет на дейност;
7. основното място на търговска дейност;
8. срок на съществуване

Чл. 22. Идентифицирането на законните представители на юридическото лице или физическите лица, представляващи законния представител юридическо лица се извършва по реда за идентификация на физическите лица.

Чл. 23. В случаите, когато следва да се извърши идентифициране и проверка на идентификацията на лице (юридическо лице или неперсонифицирано образувание), чиято дейност подлежи на лицензиране, разрешение или регистриране, лицата, извършващи сделки и операции във връзка с тази дейност, освен останалата информация представят и копие от съответната лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация.

Чл. 24. При идентифицирането на юридически лица и други правни образувания УД установява действителните собственици на юридическото лице по реда на чл. 36 и следващи от настоящите правила.

Чл. 25. При посочване на идентификационен код от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или от официален публичен или дружествен регистър в държава членка, в която е регистрирано юридическото лице, идентифицирането на юридическите лица се осъществява чрез извършване на справка в търговския регистър или в съответния публичен

регистър по партидата на юридическото лице и документиране на предприетите действия по идентифицирането.

Чл. 26. Действията по извършване на справките по чл.15- 25 се документират по начин, който позволява да бъдат установени:

1. датата и часът на извършване на справка;
2. лицето, извършило справка;
3. последната дата на актуализация по партидата на юридическото лице в съответния регистър;
4. данните по чл. 21;
5. документите, съдържащи данни по чл. 21, когато същите не са видни в справка, но са налични в сканирани документи от досието на юридическото лице;
6. други данни и информация, които УД преценени, като необходими за целите на идентифицирането.

Чл. 27. Действията по извършване на справка по предходните членове се документират по начин, който не позволява:

1. промяна на поредността на предприетите действия;
2. неправомерно унищожаване и/или изтриване на справка;
3. неправомерен достъп, изменение или разпространение на справка.

Чл. 28. Когато в официалното извлечение от съответния регистър не се съдържат данните по чл. 21, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на други официални удостоверителни документи за тези данни, както и чрез попълване на въпросник.

Чл. 29. Копия от официалните документи за самоличност на представителите, пълномощниците и на другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентифицирането на клиент – юридическо лице или друго правно образувание може да не се събират, когато е извършена опростена комплексна проверка и събраните данни за физическите лица са достатъчни и проверени.

Чл. 30. (1) За чуждестранните юридически лица данните по чл. 23 се удостоверят с документи, които са преведени на български език и легализирани, съгласно приложимото законодателство.

(2) Мерките по предходните членове се прилагат съответно за неперсонифицирани образувания от държави-членки на Европейския съюз и от трети държави.

Проверка на събраните идентификационни данни

Чл. 31. Проверката на събраните по реда на този раздел идентификационни данни се извършва чрез използването на един или повече от следните способи:

1. изискване на допълнителни документи;
2. потвърждаване на идентификацията от друго лице, задължено да извършва такава по ЗМИП или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в друга държава членка или в трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на ЗМИП;
3. извършване на справки в електронни страници и бази от данни на местни и чуждестранни компетентни държавни и други органи, предоставени за публично ползване за целите на проверката на валидността на документи за

самоличност и на други лични документи или на проверката на други данни, събрани при идентификацията;

4. извършване на справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, фирмени, дружествени и други регистри;

5. използване на технически средства за проверка на истинността на представените документи;

6. установяване на изискване първото плащане по операцията или сделката да се осъществи чрез сметка, открита на името на клиента, в кредитна институция от Република България, от друга държава членка или от банка от трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на ЗМИП;

7. повторно изискване на представените при извършване на идентификацията документи и проверка за наличие на промяна в идентификационните данни – при проверка на идентификацията в хода на вече установени делови взаимоотношения, когато идентификацията е била извършена при встъпването в такива отношения;

8. проверка на принципа на "четирите очи" за приключена идентификация и проверка на идентификацията на клиента, преди извършване на операции и сделки от новия клиент.

9. друг способ, който дава основание на служителя да приеме идентифицирането на клиента за надеждно извършено.

Чл. 32. (1) При установяване на делови взаимоотношения или извършване на случайна операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента, служителите на УД извършват проверка на събраните идентификационни данни чрез използване на два или повече от способите по чл. 31.

(2) За целите на ограничаване на рисковете, свързани с дистанционния характер на извършваните действия по идентифициране и проверка на идентификацията по ал. 1 на клиентите физически лица, както и на законните представители, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент юридическо лице или друго правно образувание, и рисковете, свързани с държавите и географските зони, в които се намира подлежащото на идентифициране физическо лице, УД въвежда вътрешни системи за контрол.

(3) Системите по ал. 2 съдържат мерки, насочени към ограничаване на възможността за:

1. предоставяне на неверни идентификационни данни от страна на подлежащото на идентифициране физическо лице;

2. използването на чужди идентификационни данни и документи за самоличност;

3. предоставяне на идентификационни данни и документ за самоличност под заплахата, принуда или други сходни обстоятелства.

(4) Системите по ал. 2 да съдържат мерки, насочени към осигуряване на възможността за:

1. идентифициране на промени или повреди на защитни елементи и на разположението им в документите за самоличност;

2. сравняване на защитните елементи на документите за самоличност с тези на предварително заложените във вътрешна база данни с образци или в надеждни външни бази данни с образци;

3. установяване на местоположението на подлежащото на идентифициране лице;

4. изясняване на причините клиент от друга държава или юрисдикция да използва услугите на УД;

5. прилагане на ограничения по отношение на приеманите документи чрез прилагане на поне две от следните изисквания:

а) приемане само на официални документи за самоличност, съдържащи защитни елементи;

б) приемане само на официални документи за самоличност, съдържащи биометрични данни;

в) изискване за използване на квалифициран електронен подпис;

г) друго изискване или условие, посочено във вътрешните правила на УД и одобрено от дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

(5) При използването на видео конференция следва да са изпълнени най-малко следните условия:

1. разговорът да се извършва от обучен за целта служител на лицето по УД или на външен доставчик, ако се използват такива услуги;

2. разговорът да се извършва в отделно помещение;

3. да се изисква изрично предварително съгласие на подлежащото на идентифициране лице за идентифициране и проверка на идентификацията;

4. светлината да е подходяща за целите на т. 6 и на ал. 4, т. 1 и 2;

5. разговорът да се извършва в реално време;

6. да се заснемат лицето на клиента, както и лицето и гърбът на документа за самоличност.

(6) При установяването на делови взаимоотношения или извършване на случайна операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента за удостоверяване на истинността на идентификационните данни на клиентите в допълнение към способите по чл. 55, ал. 1 от ЗМИП могат да се използват и следните методи:

1. използване на традиционни методи за комуникация, като изпращането на писмо на адреса по документ за самоличност, провеждане на телефонен разговор, размяна на електронни съобщения по електронна поща, посочена от клиента, и други;

2. провеждане на разговор с клиента чрез видео конференция от обучен за целта служител на лицето по чл. 4 от ЗМИП или на външния доставчик, ако се използват такива услуги;

3. други методи, посочени във вътрешните правила по чл. 101 от ЗМИП на съответното лице по чл. 4 от ЗМИП и одобрени от дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

(8) Предприетите във връзка с изпълнението на този член действия се документират и съхранение съгласно разпоредбите на настоящите правила.

Чл. 42. Идентифицирането на клиента и проверката на идентификационните данни могат да се извършват и чрез уведомена схема за електронна идентификация по Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (Регламент (ЕС) № 910/2014) или друг признат с нормативен акт начин за електронна идентификация, или

квалифицирана удостоверителна услуга по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014, при условие че са изпълнени изискванията на ЗМИП и този правилник за идентифициране на клиента и проверка на идентификацията.

Чл. 33. Предприетите действия по проверка на идентификацията се документират, като в документите за извършената проверка на идентификацията задължително се съдържа и информацията относно датата и часа на извършване на предприетите действия, както и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило.

Чл. 34. (1) УД може да не прави идентификация на клиента, ако е било направено такова от кредитна институция за целите на комплексна проверка, при наличие на следните кумулативни условия:

1. седалището на извършилата идентифицирането кредитна институция е в Република България, в друга държава членка или в трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на ЗМИП;

2. изискваната информация от идентифицирането и проверката на идентифициране на физическото и юридическото лице е на разположение на лицето, което се позовава на предходно идентифициране, извършено от кредитната институция, и незабавно могат да бъдат получени, при поискване, копия на документите от идентифицирането;

3. при поискване кредитната институция, която е извършила предходно идентифициране, да може да предостави, в срок до три дни на лицето, което се позовава на това идентифициране, заверени копия на документите по идентифицирането.

(2) УД не може да се позовава на предходно идентифициране на клиента, извършено от кредитна институция от високорискова трета държава.

(3). Позоваването на предходно идентифициране не освобождава УД от отговорност за неизпълнение на изискванията за прилагане на мерките за комплексна проверка на клиента.

Чл. 35. За целите на комплексната проверка, УД може да се позове на предходно идентифициране на клиента при прилагането на политики и процедури в рамките на група, при наличие на следните кумулативни условия:

1. дружеството разчита на информация, предоставена от трето лице, което е част от същата група;

2. групата прилага мерки за комплексна проверка на клиента, правила за съхраняване на документацията и програми срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответствие със ЗМИП;

3. на равнище група се осъществява надзор от компетентен орган на държавата членка на произход или на третата държава върху ефективното прилагане на изискванията по т. 2.

Идентифициране на действителни собственици и проверка на тяхната идентификация

Чл. 36. При идентифицирането на действителните собственици се събират данни за:

1. имената;

2. датата и мястото на раждане;

3. личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за

самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;

4. всяко гражданство, което лицето притежава;

5. държава на постоянно пребиваване и адрес (като пощенска кутия не е достатъчно);

6. други данни по преценка на УД, като: адрес за кореспонденция; телефон, факс и адрес на електронна поща; професия; заемана длъжност;

Чл. 37. Идентифицирането на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент юридическо лице или друго правно образувание, се извършва чрез събирането на:

1. справка от търговския регистър, в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в регистър БУЛСТАТ;

2. удостоверение, договор или друг валиден документ, според законодателството на юрисдикцията, в която са регистрирани, изходящ от централен регистър или от регистриращ агент, от който е видно кои са действителните собственици на клиента;

3. документи и справки, както и други документи, от които да са видни действителният собственик, характерът и видът на собствеността или контролът, както и да няма съмнение, че лицето, за което е получена информация е актуалният действителен собственик;

4. декларация от законния представител или от пълномощника на юридическото лице, която съдържа реквизитите съгласно Приложение 2.

Чл. 38. За клиентите – юридически лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване, в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа;

Чл. 39. Клиентите – юридически лица, или други правни образувания с номинални директори, номинални секретари или номинални собственици на капитала, представят удостоверение, договор или друг валиден документ, според законодателството на юрисдикцията, в която са регистрирани, изходящ от централен регистър или от регистриращ агент, от който е видно кои са действителните собственици на клиента – юридическо лице или друго правно образувание.

Чл. 40. В зависимост от вида на клиента и нивото на риск, което произтича от установяването на клиентските отношения и/или от извършването на сделки или операции с такъв вид клиент, УД предприема действия за проверка на идентификацията на физическите лица, които са действителни собственици на клиент – юридическо лице или друго правно образувание.

Чл. 41. (1) УД е длъжно да установи дали клиентът действа от свое име и за своя сметка, или от името и/или за сметка на трето лице. Когато операцията или сделката се извършва чрез представител.

(2) УД изисква доказателства за представителната власт и идентифицира представителя.

Чл. 42. Когато операцията или сделката се извършва от името и/или за сметка на трето лице, без упълномощаване, УД извършва идентифициране и проверка на идентификацията на третото лице, от името и/или за сметка на

което е извършена операцията или сделката, и лицето, извършило операцията или сделката.

Чл. 43. (1) При съмнение, че лицето, което извършва операция или сделка, не действа от свое име и за своя сметка и с цел събиране на информация за идентифициране и проверка на идентификацията на лицето, в чиято полза реално се извършва операцията или сделката, УД предприема едно или повече от изброените действия за установяване на потенциална свързаност с трети лица и идентифициране на тези трети лица:

1. в случаите на установяване на делово взаимоотношение – осъществява разширено текущо наблюдение върху извършваните в рамките му операции и сделки;

2. в случаите на случайни операции и сделки – извършва проверка за други случайни операции и сделки, извършени от или от името и/или за сметка на същия клиент;

3. извършва преглед на събраните в хода на комплексната проверка документи, данни и информация за клиента и неговия действителен собственик;

4. изисква допълнителни документи;

5. извършва справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, дружествени и други регистри;

6. извършва справки в публично достъпни източници на информация;

7. обменя информация в рамките на групата, към която принадлежи;

8. изисква потвърждение на идентификацията от друго лице, задължено по ЗМИП или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в друга държава членка или в трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на изискванията на ЗМИП;

9. предприема други мерки, които прецени като подходящи.

(2) В случаите на извършване на операция или сделка чрез трето лице – приносител на документ за извършване на операцията или сделката, УД идентифицира и проверява идентификацията и на третото лице – приносител на документа.

(3) В случаите на ал. 1, УД уведомява дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС и да предприеме подходящи мерки за събиране на информация за идентифициране и проверка на идентификацията на лицето, в чиято полза реално се извършва операцията или сделката.

(4) УД не открива или поддържа анонимна сметка или сметка на фиктивно име.

VI. УСТАНОВЯВАНЕ НА ПРИНАДЛЕЖНОСТ НА ПОТЕНЦИАЛЕН КЛИЕНТ КЪМ ЛИЦАТА, КОИТО СА ВИДНИ ПОЛИТИЧЕСКИ ЛИЧНОСТИ ИЛИ СВЪРЗАНИ ЛИЦА С ВИДНА ПОЛИТИЧЕСКА ЛИЧНОСТ

Чл. 44. (1) Преди встъпване в делови взаимоотношения УД установява, дали потенциалният клиент или действителният собственик на потенциален клиент – юридическо лице или друго правно образувание, е видна политическа личност или свързано с видна политическа личност лице. За тази констатация то се основава на един или повече от следните източници:

1. изискване от клиента на писмена декларация, със съдържание, съгласно Приложение;

2. информация, получена чрез използването на специализирани бази от данни.

3. Информация, получена чрез прилагане на мерките за разширена комплексна проверка.

(2) Декларацията по предходната алинея се подава на хартиен носител или чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, като може да бъде включена като част от друг документ, изходящ от декларатора, но трябва да съдържа всички реквизити съгласно Приложение и да не предизвиква съмнение относно лицето, което я подава, и относно съдържанието ѝ.

Чл. 45. УД прилага поне един от способите по чл. 44, за да установи, дали клиентът или действителният собственик на клиента – юридическо лице или друго правно образувание е видна политическа личност или свързано с видна политическа личност лице, когато:

1. клиентът или действителният собственик на клиента е от държава, за която е налична информация за високи нива на корупция, или от държава – обект на санкции, ембарго или подобни мерки от страна на Европейския парламент и от Съвета или от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, както и в случаите на конкретни указания от страна на Европейския съюз или Организацията на обединените нации;

2. клиентът – юридическо лице или друго правно образувание е със структура на собственост, която включва номинални собственици и управители или по друг начин затруднява установяването на действителните собственици и/или предполага анонимност;

3. при частично съвпадение на идентификационните данни с тези на лица, за които е налична негативна информация в бази данни или информация от открити източници;

4. има съществена промяна във вида, стойността, обема, честотата, размера и начина на извършване на сделките и операциите;

5. има друга промяна, която би могла да окаже влияние върху нивото на установения риск

6. в други случаи на установен по-висок риск в националната оценката на риска и/или собствената оценка на риска на УД.

Чл. 46. УД извършва преглед на клиентите си на времеви интервали, определени в настоящите правила, с цел установяване, дали някой текущ клиент и/или негов действителен собственик е видна политическа личност или свързано с видна политическа личност лице. При съмнение за такова обстоятелство, то събира информация по реда на чл. 44.

Чл. 47. (1) При установяване, че някой клиент и/или негов действителен собственик е видна политическа личност или свързано с видна политическа личност лице, УД прилага разширена комплексна проверка.

(2) Конкретните мерки за разширена комплексна проверка се съобразяват с нивото на риск на всеки клиент - лице по чл. 36 от ЗМИП, вида на клиента и характера на установените делови взаимоотношения.

Чл. 48. Когато клиент или действителен собственик на клиент - юридическо лице, е придобил статус на видна политическа личност или свързано с видна политическа личност лице след установяване на делови

взаимоотношения, се изисква одобрение от служител на висша ръководна длъжност в УД за продължаване на взаимоотношенията с този клиент.

Чл. 49. Когато клиентът и/или неговият действителен собственик престане да бъде видна политическа личност или свързано с видна политическа личност лице, за период не по-малък от една година, УД може да прекрати прилагането на мерките за разширена комплексна проверка, освен ако прилагане на една или на няколко от мерките за разширена комплексна проверка е обусловено от рискови фактори, установени в националната оценка на риска и/или собствената оценка на риска. За да прецени това, след изтичане на срока по предходното изречение, УД извършва оценка на риска от деловото взаимоотношение с клиента. Оценката се документира и съхранява по реда на настоящите правила.

VII. ОСОБЕНИ ПРАВИЛА ПРИ ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С КЛИЕНТИ И РЕСПОНДЕНТИ ОТ ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Чл. 50. (1) При установяване на кореспондентски отношения с институции-респонденти от трети държави УД прилага следните мерки:

1. събиране на достатъчно информация за институцията-респондент, позволяваща да се разбере напълно характера на дейността;

2. определяне въз основа на публично достъпна информация репутацията на институцията и качеството на извършвания по отношение на същата надзор, включително дали е била обект на разследвания за изпиране на пари и финансиране на тероризъм, или на надзорни мерки;

3. оценяване на вътрешните механизми за контрол срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм, прилагани от институцията-респондент;

(2) УД не установяване на кореспондентски отношения с банки-фантоми.

(3) Установяването на нови кореспондентски отношения след влизането в сила на действащия ЗМИП се извършва само след предварително одобрение от служител на висша ръководна длъжност.

(4) Служителите документират отговорностите на УД и другата институция по прилагането на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм.

Чл. 51. (1) Преди встъпване във взаимоотношения, УД проверява дали клиентът е от държава която не прилага или не прилага напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари.

(2) Проверката се извършва по реда на раздел V от настоящите правила, като се използват публикуваните списъци на интернет страниците на ДАНС, БНБ, КФН, НАП и МФ.

(3) При встъпване във взаимоотношения с лица от държави, които не прилагат или не прилагат напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари, УД прилага задължително разширена комплексна оценка по реда на раздел V от настоящите правила.

(4) Когато операция или сделка с лице от високорискова трета държава няма явна икономическа или законна цел, се събира допълнителна информация за обстоятелствата, свързани с операцията или сделката, както и за нейната цел.

(5) Деловите взаимоотношения, оупълномощаванеоперациите и сделките с лица от държави, които не прилагат или не прилагат напълно международните

стандарты в противодействието на изпирането на пари текущо се под разширено наблюдение.

VIII. ПРАВИЛА И ОРГАНИЗАЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА ЗА ИЗЯСНЯВАНЕ ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВА И ИЗТОЧНИКА НА ИМУЩЕСТВЕННОТО СЪСТОЯНИЕ

Чл. 52. (1) УД, при условията и съгласно настоящите правила предприема действия за изясняване произхода на средствата. Произходът на средствата се изяснява чрез прилагане на поне два от следните способности:

1. събиране на информация от клиента за основната му дейност, включително за операциите, които се очаква да бъдат извършвани в рамките на взаимоотношенията с УД, чрез попълване на въпросник или по друг подходящ начин;

2. събиране на друга информация от официални независими източници – данни от публично достъпни регистри и бази от данни и други;

3. използване на информация, събирана във връзка с изпълнението на изискванията на ЗМИП или други закони и подзаконовни нормативни актове, която да показва ясен произход на средствата;

4. проследяване на паричните потоци, в рамките на установените взаимоотношения с клиента, при което да е виден и ясен произходът на средствата;

5. използване на информация, обменяна в рамките на групата, в случай, че УД е част от такава;

(2) При невъзможност за изясняване на произхода на средствата след изчерпване на способите по предходната алинея както и в случаите, при които прилагането на поне два от способите е довело до противоречива информация, изясняването на произхода на средствата се извършва чрез писмена декларация от клиента или от неговия законен представител или пълномощник.

(3) Декларацията по ал. 3 следва да има съдържание по образец съгласно Приложение към настоящите Правила или може да бъде включена като част от друг документ, изходящ от декларатора, като в този случай трябва да съдържа всички реквизити на образца съгласно Приложение 4 и да не предизвиква съмнение относно лицето, което я подава, и относно съдържанието ѝ.

(4) Декларацията по ал. 2 се подава пред служител на УД преди извършването на операцията или сделката.

Чл. 53. (1) По отношение на клиент или действителния собственик на клиент, за когото е установено, че е видна политическа личност или свързано с видна политическа личност лице, УД предприема действия за изясняване на източника на имущественото състояние на клиента, чрез преглед и сравнение между информацията за декларираното имущество на клиента или действителния собственик на клиента и информацията, установена в резултат на прилагането на мерките за комплексна проверка.

(2) УД прави периодичен преглед и оценка на произхода на средствата имущественото състояние на лицата по ал. 1 на годишна база.

(3) Всички действия, извършени по реда на тази глава се документират и съхраняват в УД.

IX. ПРАВИЛА ЗА РАЗПОЗНАВАНЕ НА СЪМНИТЕЛНИ СДЕЛКИ, ОПЕРАЦИИ И КЛИЕНТИ

Чл. 54. При взаимоотношения с клиенти наУД, служителите следва да уведомяват Специализираната служба във всички описани в тази глава случаи на съмнителни сделки или операции, и съмнителни клиенти.

Чл. 55. Съмнителни сделки, операции или клиенти са възможни, когато:

1. отделна операция е в размер над левовата равностойност на 15 000 евро;
2. непредоставяне на информация и документи, изискани от УД;
3. представените документи пораждат съмнение относно тяхната автентичност;
4. често внасяне, с последващо изтегляне на суми, над левовата равностойност на 15 000 евро за повече от четири пъти в рамките на една година;
5. изтегляне на натрупаните средства по индивидуална партида, по която партида до шест месец преди това е внесена осигурителна вноска, в размер над левовата равностойност на 15 000 евро;
6. действие чрез пълномощник, когато отделните операции са за суми, които надвишават левовата равностойност на 15 000 евро;
7. нареждане от страна на клиенти за извършване преводи от УД по банкови сметки в чужбина, без да са налице основание за такива преводи, особено когато се нарежда плащане по сметка в банка в офшорна зона или странакоято забранява разкриване на банкова тайна.
8. физически лица, които представят документи за самоличност, чиято автентичност поражда съмнения;
9. юридически лица, чиито документи за идентификация изглеждат неясни или автентичността им поражда съмнения;
10. клиенти, физически или юридически лица, представлявани от пълномощник, в случаите когато автентичността на документите, удостоверяващи представителната власт на пълномощника, поражда съмнения;
11. клиенти, които представят документи с противоречиво съдържание
12. клиенти, които извършват всички видове операции, както и първоначалното сключване на договор чрез пълнопощник;
13. клиенти, за които е ноторно известно, че са криминално проявени или се занимават с незаконна дейност, както и свързаните с тях лица;
14. клиенти, които отказват или забавят без причина да предоставят документи за своята идентификация;
15. клиенти, които извършват операции в присъствието на трети лица, което може да породи основателни съмнения за упражняване на сила или заплаха върху тях;
16. лица, които фигурират в списъка, който води ДАНС;

X. РЕД ЗА ИЗПОЛЗВАНЕ НА ТЕХНИЧЕСКИ СРЕДСТВА ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И РАЗКРИВАНЕ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ

Чл. 56. (1) При идентифициране на клиентите и действителните собственици съгласно настоящите правила, могат да се използват технически средства в следните случаи:

1. идентифициране на лица фигуриращи в списъците с имената и данните за самоличността на всички лица, групи и образувания, по отношение на които действат финансови ограничения, съгласно чл.46 от ЗМФТ;

2. идентифициране на лица, които са видни политически личности или свързани с тях лица;

3. идентифициране на лица от трети рискови държави;

4. сделки или операции, които надвишават суми в размер над левовата равностойност на 15 000 евро.

(2) При използването на технически средства трябва да се вземат всички мерки за надежна защита на техническите средства и информацията, събрана чрез тях.

Х. ВЪТРЕШНА СИСТЕМА ЗА ОЦЕНКА НА РИСКА

Чл. 57. С цел да се установят, разберат и оценят рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма при осъществяване на дейността си, УД изготвя оценка на риска, като вземат предвид следното:

1. наднационална оценка на риска;

2. насоките на европейските надзорни органи;

3. националната оценка на риска;

4. секторна оценка, в случай, че такава е изготвена.

Чл. 58. Рискови фактори, на основание на които се изготвя рисковата оценка по чл. 57:

1. държавите или географските зони;

2. предмета на сделките и операциите;

3. начина на извършване на операциите и сделките;

4. начин на плащане;

5. механизмите за доставка;

6. други рискове, свързани с клиентите.

Чл. 59. При оценката на риска се използват следните нива на риск:

1. нисък риск – 1;

2. среден риск – 2;

3. висок риск – 3;

4. неприемлив риск – 4.

Чл. 60. В случай че оценката на риска не е съобразена и не отразят резултатите от националната и наднационалната оценка на риска, в 14-дневен срок от изготвянето на оценката УД уведомява дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за решението си и мотивите към него.

Чл. 61. (1) Собствената оценка на риска се документира и съхранява по реда на настоящите Правила.

(2) Собствената оценка на риска се представя на членовете на Съвета на директорите.

Чл. 62. Оценката на риска се актуализира периодично като максималният срок на актуализация е веднъж годишно. Във всички случаи,

когато възникнат нови обстоятелства, свързани с нови продукти, бизнес практики и механизми за доставка, както и от използването на нови технологии при нови или вече съществуващи продукти, УД прави нова оценка на риска.

Чл. 63. УД извършва оценка и определя нивото на риска и на всеки клиент, като отчита следните фактори:

1. сектор на дейност;
2. бизнес история на клиента;
3. действителен собственик на клиента юридическо лице;
4. принадлежност на клиента или липсата на такава към лицата, които са видни политически личности или свързани с тях лица;
5. географски риск – определя се на базата на това дали потенциалният клиент, пребивава или осъществява дейност в държава, която не прилага или не прилага напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари високо рискова държава, включена в списъка по чл.46, ал.3 от ЗМИП;
6. механизъм на доставка;
7. Вид и обем на операциите;
8. Други фактори, описани в рисковата матрица.

Чл. 64. При оценката на риска се използват следните нива на риск:

1. нисък риск – 1;
2. среден риск – 2;
3. висок риск – 3;
4. неприемлив риск – 4.

Чл. 65. УД има изработена рискова методика за определяне на рисковия профил на клиента съгласно Приложение.

Чл. 66. В зависимост от идентифицираното ниво на риск, Дружествата прилагат следните мерки за комплексна проверка:

1. нисък риск – опростена комплексна проверка;
2. среден риск – комплексна проверка;
3. висок риск – разширена комплексна проверка;
4. неприемлив риск – не се приема за клиент.

Чл. 67. (1). В случаите когато в извършваните периодични проверки, бъде определен неприемливо ниво на риск или лице, включено в списъците по чл.4б от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма след като дружеството вече е влязло в правоотношения с клиента, то следва да уведоми Специализирана дирекция “Финансова разузнаване“ при ДАНС и Комисията за финансов надзор за това обстоятелство и да предприеме съответните действия.

(2). Независимо от периодите на актуализация, УД незабавно предприема действия за актуализиране на рисковия профил на клиента, когато при прилагане на мерките за комплексна проверка:

1. установят несъответствия между информацията за клиента, сделките и операциите с характера и целта на установеното делово взаимоотношение.
2. извършена е операция или е сключена сделка на стойност, различна от обичайната за клиента;
3. има значителна промяна в начина, по който се използва откритата сметка, или в начина, по който се извършват определени операции или сделки;

4. станало е известно, че информацията, с която УД разполага за съществуващ клиент, е недостатъчна за целите на прилагането на мерките за комплексна проверка;

(3). Когато след извършена начална оценка на риска при установяване на взаимоотношение с нов клиент, се появи информация за проявление на нов рисков фактор, УД извършва текущо нова актуализирана оценка на риска, въответно определя нов рисков профил.

XI. ТЕКУЩО НАБЛЮДЕНИЕ И АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ДАННИТЕ ОТ КЛИЕНТСКИТЕ ДОСИЕТА

Чл.68. (1) Независимо от идентифицираното ниво на риск, УД извършва текущо наблюдение на клиентите, сделките и операциите.

(2) УД преглежда и актуализира при необходимост оценката на риска за бизнеса на всяка година.

Чл.69. По отношение на сделките и операциите, извършвани в рамките на деловото взаимоотношение с клиент, за когото или за действителния собственик на когото е установено, че е видна политическа личност, УД задължително извършва текущо наблюдение с оглед на преценка относно наличието на съществена промяна във вида, стойността, обема, честотата, размера и начина на извършване на сделките и операциите.

Чл.70. (1) УД преглежда и актуализира при необходимост всички данни и досиета на клиентите си, при следните условия:

1. нисък риск – на 3 години;
2. среден риск – на 2 години;
3. висок риск – на 1 година;

4. на 6 месеца за клиенти или действителни собственици на клиент, за които е установено, че са видни политически личности и които са:

- свързани със сектор, по отношение на който в извършваната от Европейската комисия наднационална оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, националната оценка на риска по чл. 95 от ЗМИП или секторната оценка на риска по чл. 100 от ЗМИП, в случай, че има такава, е установен по-висок риск от корупция или изпиране на пари.

- са от държава, за която е установено високо ниво на корупция или за установени съществени пропуски в механизмите за прилагане на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма

(2) На клиенти или действителни собственици на клиент, за които е установено, че са видни политически личности УД осъществява текущо и разширено наблюдение върху деловите взаимоотношения и веднъж годишно, при достъп да публично известни данни прави преглед на имущественото състояние на тези лица.

(3) След изтичането на срока по чл. 37, ал. 1 от ЗМИП, УД извършва оценка на риска от деловото взаимоотношение с клиента с оглед на преценка относно необходимостта от продължаване прилагането на една или на няколко от мерките за разширена комплексна проверка.

(4). Всички действия по наблюдение и оценка, извършени по реда на тази глава се документират и съхраняват в УД.

XI. ВЪТРЕШНА ОРГАНИЗАЦИЯ

Чл.71.(1) Дружеството създава специализирана служба за прилагане на мерки за предотвратяване и разкриване на действията по изпиране на пари като се задължава да изпълнява лично изискванията на ЗМИП.

(2) Специализираната служба се създава по решение на Съвета на директорите на УД, с което се определя и нейният състав.

Чл.72. Правомощия на специализираната служба за прилагане на мерки за предотвратяване и разкриване на действията по изпиране на пари

1. събиране, обработване, съхраняване и разкриване на информация за конкретните операции или сделки;

2. събиране на доказателства относно собствеността на имуществото, подлежащо на трансфер;

3. изискване на сведения за произхода на паричните средства или ценности – предмет на операциите или сделките, както и за източника на имущественото състояние, в предвидените от ЗМИП и настоящите правила случаи;

4. събиране на информация за клиентите и поддържане на точна и подробна документация за операциите им с парични средства или ценности, включително сведенията и документите по чл. 6 от Валутния закон;

5. предоставяне на събраната информация по на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" по реда на настоящите правила.

6. подготвя, предлага за утвърждаване и изпълнява програмата за обучение на служителите по прилагането на ЗМИП, актовете по прилагането му и настоящите Вътрешни правила.

7. Осъществява контрол по спазването на ЗМИП и ЗМФТ, подзаконовите нормативни актове по прилагането им и настоящите правила, от служителите на УД;

(2) Специализираната служба от служител на лицата, заемащ висша ръководна длъжност.

(3) Тези функции могат да се изпълняват от лицата, които управляват и представляват УД или да бъдат възложени на друг служител, заемащ висша ръководна длъжност, като възлагането се извършва по реда на чл. 107, ал. 3 – 5 от ЗМИП.

(4) УД е длъжно в 7-дневен срок от определянето или смяната на служителя по ал. 3 да уведоми дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС за имената на служителя, както и да предоставят координати за връзка с него, с образец, утвърден от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС и публикуван на интернет страницата на ДАНС.

(5) Ръководителят на специализираната служба отговаря за осъществяването на вътрешния контрол по изпълнението на задълженията по този закон и правилника за прилагането му.

XII. СЪХРАНЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 73. (1) Събраните данни за клиентите и документите за извършените сделки и операции, както и документите, свързани с установяване и поддържане на търговски или професионални отношения се съхраняват за срок от 5 години.

(2) Срокът по предходната алинея започва да тече:

1. при установяване на делови взаимоотношения с клиенти, както и в случаите на встъпване в кореспондентски отношения – от началото на календарната година, следваща годината на прекратяването на отношенията.

2. при извършване на случайни операции или сделки на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции - от началото на календарната година, следваща годината на тяхното извършване;

3. при извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции - от началото на календарната година, следваща годината на тяхното извършване;

4. при извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка, която представлява превод на средства съгласно чл. 3, т. 9 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (ОВ, L 141/1 от 5 юни 2015 г.), на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 1000 евро или тяхната равностойност в друга валута - от началото на календарната година, следваща годината на тяхното извършване;

5. в случаите на разкриване на информация пред дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ - от началото на календарната година, следваща годината на разкриването на информацията;

6. документираните оценки на риска на клиенти и оценката на риска на УД - от началото на календарната година, следваща годината на изготвянето им.

7. настоящите вътрешни правила с всички приложения към тях - се съхраняват през цялото време на упражняване на съответната дейност на УД и за срок една година от преустановяването ѝ.

(3) По писмено указание на директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" срокът по ал. 2 т. 1-6 може да бъде удължен с не повече от две години, когато това е пропорционално и обосновано от необходимостта от предприемане на съответни действия за превенция или противодействие на изпирането на пари или финансирането на тероризъм.

Чл. 74. (1) Всички събрани и изготвени документи, данни и информация, включително свързани с установяване или поддържане на делови взаимоотношения, се съхраняват така, че да бъдат на разположение на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, на съответните органи за надзор и на одиторите. Същите се предоставят на дирекцията при поискване в оригинал, служебно заверен препис, извлечение или справка в определения от директора на дирекцията срок и формат.

(2) Съхраняването на информацията се извършва от служителите в специализираната служба за прилагане на мерки за предотвратяване и разкриване на действията по изпиране на пари, като този процес се контролира от ръководителя на специализираната служба.

(2) Всички събрани и изготвени документи, данни и информация се съхраняват от дружеството така, че да изпълнява безпрепятствено дейността си и задълженията си по ЗМИП и правилника за прилагането му.

(3) Отговорните служители са длъжни да завеждат в специален дневник всички случаи, при които е възникнало съмнение за изпиране на пари. Дневникът е прошнурован, пронумерован и заверен с подписа на изпълнителния директор и печата на дружеството, като за всеки отделен случай се открива дело, в което по реда на постъпване се класират всички документи.

(4) Отговорните служители прилагат следните мерки гарантиращи запазването на информацията по тази точка:

1. съхраняване на информацията на хартиен и на магнитен носител;
2. достъп до информацията по предходната точка имат само служителите на специализираната служба за прилагане на мерки за предотвратяване и разкриване на действията по изпиране на пари.

XIII. РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 75. Разкриването на информация се извършва:

1. при съмнение или знание за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход с уведомление до дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, съгласно изискванията на ЗМИП;

2. при поискване от дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, съгласно изискванията ЗМИП;

3. При съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход УД уведомя незабавно дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС, преди извършването на операцията или сделката, като забавят нейното осъществяване, в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност.

л. 76. (1) Уведомлението чл. 75 се подава по образец, утвърден от директора на ДАНС и в него се посочва максималния срок, в който операцията или сделката може да се отложат.

(2). Когато забавянето на операцията или сделката е обективно невъзможно или има вероятност това да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна сделка или операция, уведомяването на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС се извършва незабавно след извършването ѝ, като се посочват причините, поради които забавянето е било невъзможно.

(3). При узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход към уведомлението се прилагат и копия на събраните документи.

(4). Когато документите се предоставят на електронен носител, УД може да удостовери верността на копията на представяните документи с оригиналите, като посочи изрично същото в уведомлението.

(5). В неотложни случаи уведомяването може да се извърши в устна форма, с последващо писмено потвърждение в срок до 24 часа. Неспазването на формата не води до недействителност на извършеното уведомяване.

(6) Ал. 5 не се прилага в случаите, в които уведомяването следва да бъде извършено във формат, определен от директора на дирекция „Финансово разузнаване“, както и когато следва да се извърши по електронен път.

Чл. 77. (1) Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС може да поиска от УД информация относно съмнителни операции, сделки или клиенти.

(2) Информацията по предходната алинея се предоставя в срок три работни дни от получаване на искането. Директорът на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС може да определи и друг срок за предоставяне на информацията, като взема предвид обема и съдържанието на исканата информация.

Чл. 78. (1) Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС може да даде указания на УД относно осъществяване на наблюдение на извършвани, в рамките на деловото взаимоотношение, сделки или операции за определен период и относно предоставяне на информация за същите.

(2) Решението относно срока, в който се осъществява наблюдението, и относно вида на сделките и операциите, за които се предоставя информация, за всеки конкретен случай се взема от Директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС.

Чл. 79. Предоставянето на информацията по чл. 77 не може да бъде отказано или ограничено по съображения за служебна, банкова, търговска или професионална тайна или че същата представлява данъчна и осигурителна информация или защитена лична информация.

Чл. 80. УД, лицата, които го управляват и представляват, както и служители не могат да уведомяват своя клиент или трети лица за разкриването на информация по чл. 77.

Чл. 81. Забраната за разкриване на информация по чл. 80 не се отнася до КФН.

Чл. 82. Забраната по 80 не е пречка за разкриването на информация между лица, задължени да спазват ЗМИП или между техните клонове и дъщерни предприятия, намиращи се в държави членки, или в трети държави, при условие че тези клонове и дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите в рамките на групата, включително процедурите за обмен на информация, в рамките на групата и че политиките и процедурите в рамките на групата отговарят на изискванията на ЗМИП.

XIV. ВЪТРЕШНА ОРГАНИЗАЦИЯ ПРИ СЪМНЕНИЕ ЗА ИЗПИРАНЕ НА ПАРИ

Чл. 83. (1) Служителите на дружеството незабавно уведомяват специализираната служба за прилагане на мерки за предотвратяване и разкриване на действията по изпиране на пари:

1. за всяка операция за сума над левовата равностойност на 15 000 /петнадесет хиляди/ евро или тяхната равностойност в чужда валута за едно физическо лице;

2. за всяко плащане в брой на сума над левовата равностойност на 5 000 /пет хиляди/ лева или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или

на клиент на дружеството, като предават събраната информация за извършеното плащане в брой, за лицето което е платило сумата, както и за основанието за плащането.

(2) Уведомяването може да бъде осъществено чрез използване на технически средства.

Чл. 84. (2) Във всички случаи на съмнителни операции или сделки, служителите на УД незабавно уведомяват специализираната служба и предоставят всички относими документит;

(2) Служителите уведомяват специализираната служба и за всички допълнителни факти и обстоятелства, касаещи съмнителната операция и/или сделка, които са им станали известни след уведомяването по предходната алинея.

Чл. 85. При разкриване на информацията служителите на дружеството са длъжни да пазят в тайна всички факти и обстоятелства, които са докладвали.

Чл. 86. (1) Служителите на УД могат да подават анонимно вътрешни сигнали за нарушения на ЗМИП и актовете по прилагането му.

(2) При установяване на сложни и необичайно големи сделки и операции се документира преценката относно наличието на условия за докладване по чл. 72 от ЗМИП.

Чл. 87. Служителите от специализираната служба за прилагане на мерки за предотвратяване и разкриване на действията по изпиране на пари водят дневник на уведомленията за съмнение за изпиране на пари.

Чл. 88. Дневникът съдържа:

1. всяко съобщение на служител за възникнало съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход, независимо от начина, по който е направено съобщението;

2. заключение относно целта и характера на операциите или сделките, както и заключение за наличието на съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход.

Чл. 89. (1) Дневникът по чл. 88 може да се води на хартиен и електронен носител.

(2) Хартиеният носител се прошнурова, пронумерова и заверява с подписа на ръководителя на специализираната служба и с печата на дружеството.

(3) Електронният дневник, съответно начинът на съхраняване чрез вътрешните трябва да отговаря на следните изисквания:

1. възможно е удостоверяване на времето на записване на съобщението с точност до година, дата, час, минута и секунда, с квалифицирано удостоверение за време;

2. възможно е създаване на историческа справка за всички движения, свързани с въвеждане на записи;

3. не е възможна промяна на поредността на записаните съобщения или на тяхното съдържание;

4. не е възможно неправомерно унищожаване и/или изтриване на записано съобщение;

5. не е възможен неправомерен достъп, изменение или разпространение на дневника.

(4) При завеждане на съобщение лицето, пред което е направено съобщението, открива преписка, в която се събират и подреждат, по реда на тяхното постъпване, всички документи, имащи отношение към извършените от служители на УД действия, свързани със съобщението.

Чл. 90. Представителите на специализираната служба, лицата, които управляват и представляват УД, отговарят за правилното съхраняване и водене на дневника по чл. 88.

XIV. РЕД И МЕРКИ ЗА ОБУЧАВАНЕ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ

Чл. 91. УД е прави въвеждащо и продължаващо обучение на служителите, чиито служебни задължения включват обслужване на клиенти и обработване на финансови операции за запознаването им с изискванията на ЗМИП и актовете по прилагането му, както и с настоящите Правила, включително провеждане на текущи програми за обучение, насочени към разпознаване на съмнителни операции, сделки, източници и клиенти и към предприемане на необходимите действия при възникнали случаи на съмнение за изпиране на пари.

Чл. 92. Служителите от Специализираната служба са длъжни да информират останалите служители за всички изменения на ЗМИП и Правилника за прилагането му в най-кратки срокове.

93. Всички настоящи и новопостъпващи служители декларират, че са запознати с настоящите правила и ще ги спазват.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§2. Правилата са приети на 10.10.2019 г. от Съвета на директорите на „АКТИВА АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД, стават задължителни за всички служители и лица, изпълняващи контролни функции и специализирана дейност в управляващото дружество

§2. Настоящите правила отменят всички други правила, уреждащи предходна материя.

§3. Използваните специални термини в тези правила имат значението, определено в действащия към момента на приемането им Закона за мерките срещу изпиране на пари и Правилника по прилагането му.

§4. В случаи на противоречие между настоящите правила и действащата нормативна уредба, сила има последната.

§5. За неуредените от настоящите правила случаи се прилагат ЗМИП, ППЗМИП и релевантната законова и подзаконова нормативна база.

Приложения:

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 59, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари

Долуподписаният/ата:

ДЕКЛАРИРАМ, че:

I. Действителни собственици на представляваното от мен юридическо лице/правно образувание са следните физически лица:

1.

.....,

(име, презиме, фамилия)

ЕГН/ЛНЧ:

.....

..,

дата

на

раждане

.....,

гражданство/а:

.....,

(посочва се всяко гражданство на лицето)

Държавата на пребиваване, в случай че е различна от Република България, или държавата

по

гражданството:

.....,

постоянен

адрес:

.....,

или

адрес:

.....

.....,

(за лица без постоянен адрес на територията на Република България)

което е:

лице, което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или правата на глас, включително посредством държане на акции на приносител, съгласно § 2, ал. 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗМИП;

лице, упражняващо контрол по смисъла на § 1в от допълнителните разпоредби на Търговския закон (посочва се конкретната хипотеза)

лице, упражняващо решаващо влияние при вземане на решения за определяне състава на управителните и контролните органи, преобразуване, прекратяване на

дейността и други въпроси от съществено значение за дейността, съгласно § 2, ал. 3 от допълнителните разпоредби на ЗМИП;

- лице, което упражнява краен ефективен контрол чрез упражняването на права чрез трети лица, включително, но не само, предоставени по силата на упълномощаване, договор или друг вид сделка, както и чрез други правни форми, осигуряващи възможност за упражняване на решаващо влияние чрез трети лица, съгласно § 2, ал. 4 от допълнителните разпоредби на ЗМИП;
- (посочва се конкретната категория) учредител, доверителен собственик, пазител, бенефициер или лице, в чийто главен интерес е създадена или се управлява доверителната собственост, или лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства, или лице, заемащо длъжност, еквивалентна или сходна с предходно посочените;
- лице, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност и което отговаря най-малко на някое от условията, посочени в § 2, ал. 1, т. 1 – 3 от допълнителните разпоредби на ЗМИП;
- лице, изпълняващо длъжността на висш ръководен служител, когато не може да се установи друго лице като действителен собственик;
- друго (посочва се).....

Описание на притежаваните права:
.....

2.

.....
.....,

(име, презиме, фамилия)

ЕГН/ЛНЧ:

.....

..,

дата на раждане

.....,

гражданство/а:

.....,

(посочва се всяко гражданство на лицето)

Държавата на пребиваване, в случай че е различна от Република България, или държавата по гражданството:

.....,

постоянен адрес:

.....,

или адрес:

.....

....,

(за лица без постоянен адрес на територията на Република България)

което е:

- лице, което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или правата на глас, включително посредством държане на акции на приносител, съгласно § 2, ал. 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на ЗМИП;
- лице, упражняващо контрол по смисъла на § 1в от допълнителните разпоредби на Търговския закон (посочва се конкретната хипотеза)
- лице, упражняващо решаващо влияние при вземане на решения за определяне състава на управителните и контролните органи, преобразуване, прекратяване на дейността и други въпроси от съществено значение за дейността, съгласно § 2, ал. 3 от допълнителните разпоредби на ЗМИП;
- лице, което упражнява краен ефективен контрол чрез упражняването на права чрез трети лица, включително, но не само, предоставени по силата на упълномощаване, договор или друг вид сделка, както и чрез други правни форми, осигуряващи възможност за упражняване на решаващо влияние чрез трети лица, съгласно § 2, ал. 4 от допълнителните разпоредби на ЗМИП;
- (посочва се конкретната категория) учредител, доверителен собственик, пазител, бенефициер или лице, в чийто главен интерес е създадена или се управлява доверителната собственост, или лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства, или лице, заемащо длъжност, еквивалентна или сходна с предходно посочените;
- лице, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност и което отговаря най-малко на някое от условията, посочени в § 2, ал. 1, т. 1 – 3 от допълнителните разпоредби на ЗМИП;
- лице, изпълняващо длъжността на висш ръководен служител, когато не може да се установи друго лице като действителен собственик;
- друго (посочва се)

Описание на притежаваните права:

II. Юридически лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол върху представляваното от мен юридическо лице/правно образувание, са:

A. Юридически лица/правни образувания, чрез които пряко се упражнява контрол:

.....,
(посочва се наименованието, както и правноорганизационната форма на юридическото лице или видът на правното образувание)

седалище:

.....,

(държава, град, община)

адрес:

.....
.....,
вписано в регистър
.....,
ЕИК/БУЛСТАТ или номер в съответния национален регистър
.....

Представители:

1.

.....
.....,
(име, презиме, фамилия)

ЕГН/ЛНЧ:

.....
....., дата на раждане:
.....,
гражданство/а:

.....
.....
(посочва се всяко гражданство на лицето)

Държавата на пребиваване, в случай че е различна от Република България, или държавата по гражданството:

.....

,
постоянен адрес:

.....
или адрес:

.....

.....
(за лица без постоянен адрес на територията на Република България)

2.

.....
.....,
(име, презиме, фамилия)

ЕГН/ЛНЧ:

.....
.....,
дата на раждане:
.....,
гражданство/а:

.....
.....
(посочва се всяко гражданство на лицето)

Държавата на пребиваване, в случай че е различна от Република България, или държавата по гражданството:

.....
...,
постоянен адрес:

.....
или адрес:

.....
(за лица без постоянен адрес на територията на Република България)

Начин на представяване:

.....
(заедно, поотделно или по друг начин)

Б. Юридически лица/правни образувания, чрез които непряко се упражнява контрол:

.....
.....,
(посочва се наименованието, както и правноорганизационната форма на юридическото лице или видът на правното образувание)

седалище:

.....,
(държава, град, община)

адрес:

.....
.....,
вписано в регистър

.....,
ЕИК/БУЛСТАТ или номер в съответния национален регистър

Представители:

1.

.....,
(име, презиме, фамилия)

ЕГН/ЛНЧ:

.....
...,
дата на раждане:

гражданство/а:

.....
(посочва се всяко гражданство на лицето)

Държавата на пребиваване, в случай че е различна от Република България, или държавата по гражданството:

.....,

постоянен адрес:

.....

или адрес:

.....

.....

(за лица без постоянен адрес на територията на Република България)

2.....

.....,

(име, презиме, фамилия)

ЕГН/ЛНЧ:

.....

.....,

дата на раждане:

.....,

гражданство/а:

.....

.....

(посочва се всяко гражданство на лицето)

Държавата на пребиваване, в случай че е различна от Република България, или държавата по гражданството:

.....

,

постоянен адрес:

.....

или адрес:

.....

.....

(за лица без постоянен адрес на територията на Република България)

Начин на представяване:

.....

(заедно, поотделно или по друг начин)

III. Лице за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 от ЗМИП:

.....

.....,

(име, презиме, фамилия)

ЕГН/ЛНЧ:

.....

.....,

дата на раждане:

.....,

гражданство:

.....
.....

постоянен адрес на територията на Република България:

.....

IV. Прилагам следните документи и справки съгласно чл. 59, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗМИП:

1.

.....
.....

2.

.....
.....

Известна ми е отговорността по чл. 313 от Наказателния кодекс за деклариране на неверни данни.

Дата на деклариране:

Декларатор: _____

(подпис и

печат)

ДЕКЛАРАЦИЯ
по чл. 66, ал. 2 от ЗМИП

Декларирам, че паричните средства — предмет на посочената тук операция (поръчка) № , в размер на

имат следния произход:

.....
.....

При посочване на **физическо лице** се посочват имената, ЕГН/ЛНЧ, а за лицата, които не попадат в обхвата на чл. 3, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация – дата на раждане; при посочване на **юридическо лице или друго правно образувание** – неговото наименование, ЕИК/БУЛСТАТ, а ако **същото е регистрирано в друга държава** – наименованието, регистрационният номер или друг идентификационен номер, под който същото е вписано в съответния регистър на другата държава.

При посочване на **договори (включително договори за дарение), фактури или други документи** се посочват техният вид, номер (ако е приложимо), дата на сключване или подписване, както и данни за лицата, с които е сключен договорът или които са подписали или издали документите.

При посочване на **наследство** се посочват година на придобиване и данни за наследодателя или наследодателите, при посочване на **спестявания** – периодът, в който са натрупани спестяванията, както и данни за източника, а при посочване на **доходи от търговска или трудова дейност, както и друг общоформулиран източник** – периодът, в който са генерирани доходите, както и данни за работодателя или контрагентите.

Известна ми е наказателната отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс за деклариране на неверни обстоятелства.

Дата на деклариране:

Декларатор: _____

(подпис)

ДЕКЛАРАЦИЯ
по чл. 42, ал. 2, т. 2 от ЗМИП

ДЕКЛАРИРАМ, че:

Попадам в следната категория по чл. 36, ал. 2 от ЗМИП (посочва се конкретната категория¹):

- държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник - министри или помощник - министри;
- членове на парламенти или на други законодателни органи;
- членове на конституционни съдилища, на върховни съдилища или на други висши органи на съдебната власт, чиито решения не подлежат на последващо обжалване освен при изключителни обстоятелства;
- членове на сметна палата;
- членове на управителни органи на централни банки;
- посланици и управляващи дипломатически мисии;
- висши офицери от въоръжените сили;
- членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия и търговски дружества с едноличен собственик – държавата;
- кметове и заместник - кметове на общини, кметове и заместник - кметове на райони и председатели на общински съвети;
- членове на управителните органи на политически партии;
- ръководители и заместник - ръководители на международни организации, членове на управителни или надзорни органи в международни организации или лица, изпълняващи еквивалентна функция в такива организации.

Не попадам в категориите по чл. 36, ал. 2 от ЗМИП.

През последните 12 месеца съм попадал/а в следната категория по чл. 36, ал. 2 от ЗМИП (посочва се конкретната категория):

.....
.....

През последните 12 месеца не съм попадал/а в категориите по чл. 36, ал. 2 от ЗМИП.

Попадам в следната категория по чл. 36, ал. 5 от ЗМИП (посочва се конкретната категория):

- съпрузите или лицата, които живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;
- низходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които низходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;
- възходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които възходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;

- роднините по съребрена линия от втора степен и техните съпрузи или лицата, с които роднините по съребрена линия от втора степен живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;
- физическо лице, което е действителен собственик съвместно с лице по чл. 36, ал. 2 от ЗМИП на юридическо лице или друго правно образувание или се намира в други близки търговски, професионални или други делови взаимоотношения с лице по чл. 36, ал. 2 от ЗМИП;
- физическо лице, което е едноличен собственик или действителен собственик на юридическо лице или друго правно образувание, за което се знае, че е било създадено в полза на лице по чл. 36, ал. 2 от ЗМИП.

Не попадам в категориите по чл. 36, ал. 5 от ЗМИП.

През последните 12 месеца съм попадал/а в следната категория по чл. 36, ал. 5 от ЗМИП (посочва се конкретната категория):

.....

През последните 12 месеца не съм попадал/а в категориите по чл. 36, ал. 5 от ЗМИП.

Предоставям следната допълнителна информация във връзка с принадлежността ми към горепосочената категория/и:

.....

Известна ми е наказателната отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс за деклариране на неверни обстоятелства.

Дата на деклариране:

Декларатор: _____

¹ Съгласно чл. 36, ал. 3 от ЗМИП категориите включват съответно и доколкото е приложимо, длъжности в институциите и органите на Европейския съюз и в международни организации.